

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

1.Bhar.251/2023/4.

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2024. év február hó 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

A rágalmazás vétsége miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.5076/2022/46. számú ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a harmadfokú eljárás során 26.800,- (huszonhatezer-nyolcszáz) forint büntügyi költség merült fel, amelyből egyéb érdekelt1 magánvádló 16.800,- (tizenhatezer-nyolcszáz) forintot az államnak megfizetni, míg 10.000,- (tízezer) forintot viselni köteles.

A végzés ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2021. november 26. napján kihirdetett 22.B.10.678/2020/33. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli, a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő rágalmazás vétségében, valamint 2 rendbeli, a Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző becsületsértés vétségében, ezért „halmazati büntetésül” 3 évre próbára bocsátotta. A vádlottat az ellene 1 rendbeli, a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény hiányában felmentette. Kötelezte a vádlottat, hogy az eljárás során felmerült 20.000,- forint büntügyi költséget fizesse meg az államnak külön felhívásra.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Terhelt1 vádlott felmentés érdekében, míg egyéb érdekelt1 magánvádló súlyosítás céljából jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2023. április 27. napján kihirdetett 20.Bf.5076/2022/46. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és Terhelt1 vádlottat az ellene 2 rendbeli, – a törvényszék által helyesnek tartott minősítés szerint – a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő rágalmazás vétsége miatt emelt vád alól a Be. 566. § (1) bekezdés a) pontja alapján bűncselekmény hiányában felmentette, ugyanakkor a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 227. § (1) bekezdés a) és b) pontjába ütköző becsületsértés vétségében. A vele szemben alkalmazott intézkedést – a halmazati büntetésre utalás mellőzésével – megrovásra enyhítette. A vádlottat az elsőfokú eljárásban felmerült 20.000,- forint bűnügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi. Megállapította, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 251.114,- forint bűnügyi költségből a vádlott és a magánvádló is 125.557,- – 125.557,- forintot köteles az államnak megfizetni. Rögzítette továbbá a vádlott településszintű lakcímét és elektronikus elérhetőségét.

[4] A másodfokú bíróság arra hivatkozással mentette fel a vádlottat részben az ellene emelt vád alól, hogy a 2016. július 17. napján közzétett Facebook-bejegyzés egyrészt nem teljes egészében köthető a magánvádló személyéhez, másrészt a sérelmezett megnyilatkozás sem a rágalmazás, sem a becsületsértés törvényi tényállását nem valósította meg, ezzel szemben megállapította, hogy a vádlott a 2018. október 7. napján megjelent bejegyzés vonatkozásában a becsületsértés bűncselekmény törvényi tényállásának valamennyi elemét kimerítette.

[5] A másodfokú bíróság ítéletével szemben a törvényes határidőn belül egyéb érdekelt1 magánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, Terhelt1 vádlott bűnösségének további 2 rendbeli, a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő rágalmazás vétségében történő megállapítása és halmazati büntetés kiszabása érdekében.

[6] egyéb érdekelt1 a fellebbezése írásban előterjesztett indokolásában előadta, hogy a törvényszék helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Facebook-közleményeket a vádlott tette közzé, azonban azt már sérelmezte, hogy nyitva hagyta azt a kérdést, hogy az explo.hu című bejegyzést eredetileg ki írta, amelyre az általa adott válasz az, hogy a vádlott tette. Utalt arra is, hogy ténylegesen nem két Facebook-bejegyzés, hanem összesen három írás miatt tett feljelentést, ugyanis álláspontja szerint figyelmen kívül hagyták a 2016. augusztus 25-én tett feljelentés 3. számú mellékletét. Szintén kifogásolta, hogy a 2016. július 17-i Facebook-bejegyzés idézése nem irathú, valamint, hogy a másodfokú bíróság nem ismerte fel a vádlott által ” közöltek szándékát, célpontját és szerteágazó tartalmú írásainak összefüggéseit”.

[7] Álláspontja szerint a törvényszék helytelenül járt el, amikor az inkriminált tényállításokat kiragadva, elkülönítve értékelte és nem a szöveg egészére tekintettel, mert ennek eredményeként olyan téves következtetésekre jutott, hogy azok nem is róla, illetve a egyéb érdekelt3ról szólnak. Hangsúlyozta, hogy az explo.hu bejegyzésben írtak valójában a barlangi mentésre és a egyéb érdekelt3ra vonatkoznak és a bejegyzés „mellékvonali

zagyvaságai sem légből kapottak”. Kiemelte, hogy a vádlott által „összehordottak még a fizikai realitásoknak is gyökeresen ellentmondanak”, aminek alátámasztásaként kijelentette, hogy 1956-ban 6 éves, tanú 11 éves volt.

[8] Kérte figyelembe venni, hogy a vádlott a tagok, vagy azok egy csoportjának támadásával magát a szolgálatot akarja lejártni, nem az egyes tagok, hanem a egyéb érdekelt³ áll a célkeresztjében. Megítélése szerint az explo.hu általa hatásvadásznak titulált kérdőmondata után „valóban összezagyvált szövegrész következik”, amelyben a egyéb érdekelt³ mellett személyét is felelősként nevezi meg.

[9] Hivatkozása szerint téves az a törvényszéki álláspont is, hogy a egyéb érdekelt³ a megjelölt két baleset idején még nem létezett, mert 1961-ben alakult és 1990-ben vált lehetővé, hogy saját jogán is önálló egyesületté alakuljon. Kiemelte, hogy az egyesület alapszabálya rögzíti, hogy az 1961-ben alakult szolgálat jogutódjának tekinti magát.

[10] Nem értett egyet a másodfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a „gondatlanságból elkövetett emberölés” a vádlott jogi vélekedése, továbbá azzal sem, hogy a sérelmezett szöveg névről és nem a egyéb érdekelt³ről, illetve róla szól. Meggyőződése szerint a Barlangi balesettel kapcsolatos vádlotti állításra különösen igaz, hogy a passzív alanya a egyéb érdekelt³ és személye, majd röviden összefoglalta a hivatkozott balesettel kapcsolatos mentés részleteit.

[11] Tévesnek minősítette a törvényszéki ítélet [31] bekezdésében hivatkozott másik balesetre vonatkozó megállapításokat is, mert megítélése szerint a vádlott által leírtak egyértelműen a szolgálattal hozhatók összefüggésbe, amelyet különböző idézetek és az azokhoz fűzött magyarázatával kívánt megerősíteni.

[12] Végezetül kifejtette, hogy véleménye szerint a becsületsértés bűncselekményt nemcsak természetes személy sérelmére, hanem jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet sérelmére is el lehet követni, így például jelen esetben a szolgálat lejárata a tagok becsületét csorbította. Megítélése szerint a vádlott magatartása az aljas indokból elkövetést is megvalósította. Utalt arra, hogy a vádlottal szemben jelenleg is több magánvádas eljárás van folyamatban.

[13] Mindezekre tekintettel indítványozta a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság végzésének megváltoztatását akként, hogy az ítéltábla Terhelt¹ vádlottat mondja ki bűnösnek 2 rendbeli, a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) és b) pontja szerint minősülő rágalmozás vétségében is. Indítványozta továbbá, hogy a harmadfokú bíróság a vádlottat az elkövetett bűncselekményekkel arányos büntetésre ítélje annak érdekében, hogy a jövőben tartózkodjon hasonló cselekmények elkövetésétől.

[14] A nyilvános ülésen a magánvádló fenntartotta a fellebbezése írásban kifejtett érveit.

[15] A védő a nyilvános ülésen a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta. Álláspontja szerint a minősítés és az alkalmazott szankció is helytálló, ez utóbbi mind a generális, mind a speciális prevenciónak megfelel.

[16] Terhelt1 vádlott a nyilvános ülésen az ügyel összefüggőnek tartotta, hogy felvette a kapcsolatot a mentőszolgálattal visszaélésbejelentő védelmi rendszer létrehozása érdekében, majd a Facebook üzemeltetéséről beszélt. Becsatolt egy „Információk összefoglalója” megnevezésű 34 oldalas iratanyagot az általa fontosnak tartott adatokról.

[17] A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy terhet jelentett számára ezzel az ügyel foglalkozni, amelyben a fehérgalléros kiberbűnözéssel szembesült. Végezetül részletesen kitért a tananyaggyártás problematikájára is.

[18] A magánvádló fellebbezése nem alapos.

[19] A Kúria Bhar.III.111/2019/8. számú végzésének, majd legutóbb a BH 2021. 68. számú eseti döntésének iránymutatására figyelemmel az ítéltábla elsőként azt vizsgálta meg, hogy a bejelentett fellebbezések alapján van-e helye a harmadfokú eljárásnak, ugyanis a Be. 615. § (1) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésre kizárólag a másodfokú bíróságnak az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntése esetén van lehetőség.

[20] A Be. 615. § (2) bekezdés b) pontja értelmében ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Jelen esetben a Fővárosi Törvényszék – a kerületi bíróság bűnösséget megállapító ítéletével szemben – a vádlottat a 2016. július 17. napján közzétett bejegyzéssel összefüggésben az ellene 2 rendbeli rágalalmazás vétsége miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában felmentette, amely tény a magánvádló vonatkozásában kétségtől meggyitotta a másodfokú ítélet elleni fellebbezés lehetőségét. Ezzel szemben a 2018. október 7. napján megjelent bejegyzés estében a magánvádló számára nem merülhetett fel a bűnösség kérdésében a fellebbezés esélye, mert a Be. 778. § (3) bekezdése értelmében a magánvádló kizárólag a vádlott terhére fellebbezhet, vagyis a bűnösség megállapítása ellen értelemserűen kizárólag Terhelt1 vádlott élhetett volna fellebbezéssel.

[21] A Be. 615. § (3)-(5) bekezdése meghatározza a másodfellebbezéssel támadható másodfokú ítéleti rendelkezések körét, így joghatályos csak az a fellebbezés lehet, amely valóban megnyílt fellebbezési jog esetén, a másodfokú ítélet másodfellebbezéssel támadható részét, illetve rendelkezését kifogásolja.

[22] A Be. 615. § (3) bekezdés a) pontja szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést, illetve a hivatkozott törvényhely b) pontja szerint kizárólag a másodfokú bíróság ítéletének azon rendelkezését, vagy részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének az ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett.

[23] Amint azt a Kúria a hivatkozott végzésében és a legutóbbi eseti döntésében is leírta, az eltérő rendelkezés, mint törvényes fellebbezési ok rendeltetése nyilvánvalóan az, hogy lehetőség nyíljon az eltérést eldöntő új eljárási fokra. A hatályos Be. ehhez, a korábbi eljárási törvényben is meglévő feltételhez hozzárendelte, hogy nem önmagában az eltérés, ellentét (objektíve), hanem annak fájlalása, sérelmezése (szubjektíve) adja ki együtt a harmadfokú eljárás megnyitását.

[24] A másodfokú ítélet ellen a magánvádló a 2016. július 17. napján közzétett bejegyzés vonatkozásában a vádlott terhére, az ellene 2 rendbeli rágalmozás vétsége miatt emelt vád alóli felmentése miatt jelentett be fellebbezést.

[25] Mindez azt jelenti, hogy a Be. 762. § (1) bekezdése alapján a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Be. 618. § (1) bekezdés a) pontjának aa) alpontja és a) pontjának ab) alpontja, valamint b) pontja értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, a másodfokú ítéletnek azon rendelkezését, illetve részét, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntéssel összefüggő felülbírálata eredményezett, valamint az elsőfokú és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül.

[26] Az ítéltábla megállapította, hogy az eljáró bíróságok az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartották, nem vétettek olyan eljárási szabálysértést, ami a Be. 625. § (1) és (2) bekezdése alapján az első-, illetve másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné.

[27] A felülbírálat ezt követő szempontja, hogy a másodfokú ítélet tényállásának a másodfellebbezéssel érintett része megalapozott-e, ugyanis a Be. 619. § (1) bekezdése szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amely alapján a másodfokú bíróság az ítéletét meghozta, kivéve, ha a másodfokú bíróság ítélete a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntés tekintetében megalapozatlan.

[28] Az ellentétes döntés vonatkozásában az ítéltábla megállapította, hogy a másodfokú bíróság által ítélete [17] bekezdésében egységes szerkezetbe foglalt és a harmadfokú eljárásban is irányadó tényállás nem szenved megalapozatlansági hibában, az ügy elbírálása szempontjából releváns tényadatokat és szövegrészeket tartalmazza, iratszerű és a vádlott

személyével, illetve cselekvőségével kapcsolatos megállapítások is helytállóak. A másodfokú bíróság által az ítélkezése alapjául elfogadott tényállás tehát megalapozott, ezért az a Be. 619. § (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is, azt az ítélőtábla a 2016. július 17. napján közzétett Facebook-bejegyzés vonatkozásában kizárólag annyiban korrigálja, hogy a negyedik sorban a „név3 ezredes” megnevezés a szöveg szerint „név3 alezredes”, továbbá a tizenkilencedik sorban a „felfelé” szó „fölfelé”-ként szerepel.

[29] Az első- és másodfokú bíróság álláspontja között – a magánvádlónak a vádlott terhére bejelentett fellebbezése szempontjából – abban mutatkozott eltérés, hogy a kerületi bíróság elmarasztaló döntésével szemben a Fővárosi Törvényszék szerint a 2016. július 17. napján megosztott bejegyzésen alapuló tényállásból – bűncselekmény hiánya miatt – nem következett Terhelt1 vádlott bűnössége.

[30] Mindenekelőtt szükséges rámutatni arra, hogy a másodfokú bíróság érdemi indokolása során helytálló érvek mentén vetette el azt a vádlotti védekezést, miszerint az inkriminált bejegyzések nem köthetők a személyéhez, ítélete [19] és [20] bekezdésében kifogástalan, valamennyi elemében meggyőző érveléssel vezette le ezzel ellentétes álláspontját.

[31] A büntetőügy tárgyára tekintettel az ítélőtábla rögzíti a Kúria 2013. évi 204. számú eseti döntésében kifejtett útmutatást, amelyet a törvényszéki ítélet [22] bekezdése is tartalmaz. Eszerint a rágalmazás vétsége miatt indult büntetőügyekben – hasonlóan a becsületsértés vétsége miatt indított eljárásokhoz – elsőként azt kell megvizsgálni, hogy a bűncselekmény törvényi tényállási elemei (jelen esetben tényállítás, amely alkalmas a becsület csorbítására, egyértelműen felismerhető sértett) megvalósultak-e, vagyis a cselekmény tényállásszerű-e, mert ha valamely törvényi tényállási elem hiánya állapítható meg, akkor a cselekmény nem bűncselekmény, nem valósítja meg a Btk. Különös Részében írt rágalmazás vétségét. Amennyiben a cselekmény tényállásszerű, akkor meg kell vizsgálni annak jogellenességét, mert a cselekmény jogellenességét kizáró körülmény fennállása esetén a kifogásolt cselekmény nem bűncselekmény, ennek oka azonban nem a törvényi tényállási elem hiánya, hanem a bűncselekmény Btk. 4.§ (1) bekezdésében rögzített fogalmának egyik szükségszerű tényállási eleme, a hivatkozott törvényhely (2) bekezdésében írt társadalomra veszélyesség hiánya.

[32] A rágalmazás passzív alanyának konkrétan felismerhetőnek, személyileg meghatározhatónak kell lennie (BJD 1190.). Nem szükséges a sértett néven való megnevezése, de mellőzhetetlen annak oly módon való megjelölése, körülírása, hogy kétséget kizáróan megállapítható legyen az, hogy az elkövető a kérdéses személyt sértette, így a bűncselekmény megállapíthatóságának feltétele, hogy a megjelölés vagy a körülírás ne csak általános hangvételi legyen, hanem olyan, amelyről a sértett személye minden kétséget kizáróan megállapítható, felismerhető.

[33] Jelen esetben egyéb érdekelt személye a Facebook-bejegyzés egyes részeit illetően egyértelműen felismerhető volt, ennek következtében a bűncselekmény további törvényi tényállási elemeinek vizsgálata megkerülhetetlen.

[34] A rágalmazás bűncselekmény megállapításához szükséges törvényi tényállási elemek megvalósulásának kritériumai az első- és másodfokú bíróság ügydöntő határozataiból összességében kiolvashatók, ezért az ítéltábla nem bocsátkozik ismétlésekbe, azonban a 2016-os Facebook-bejegyzéssel kapcsolatos bűncselekmény megvalósulásának hiányára vonatkozólag helytálló végkövetkeztetést tartalmazó törvényszéki ítéletet szükségesnek tartja az alábbiakkal kiegészíteni.

[35] A rágalmazás bűncselekmény megállapításához valamennyi tényállási elem megvalósulása szükséges, így többek közt a kijelentésnek a tényállítás fogalmát ki kell meríteni. A tény fogalma alá tartozik valamely, a múltban bekövetkezett vagy a jelenben tartó cselekmény (cselekedet, magatartás), történés (jelenség, esemény), továbbá állapot (BH 1994. 171.). Ehhez képest a rágalmazás megvalósulásához szükséges tényállításon olyan, a sértett magatartását egyedileg felismerhetően meghatározó nyilatkozatot, kijelentést kell érteni, aminek tartalma valamely múltban megtörtént, vagy jelenben történő esemény, jelenség, állapot (BH 2009. 135.). A törvényi tényállás szerinti tényállítás, mint magatartás ellentéte a feltételezés, vagy vélekedés, tehát aminek alapját nem képezi ténybeli kijelentés.

[36] A Fővárosi Törvényszék ügydöntő határozata [28]-[35] bekezdéseiben helytállóan, az e tárgykörben irányadó ítélkezési gyakorlat pontos rögzítése mellett állapította meg, hogy az inkriminált megnyilatkozások egy része nem tényállítás, hanem feltételezés, vélekedés, személyes vélemény megfogalmazása, amely pont a tényyszerűségének hiánya okán a rágalmazás törvényi tényállásában írt feltételnek nem felel meg. A többi kijelentés vonatkozásában alappal vezette le, hogy azok egyrészt nem a magánvádló személyéhez köthetők, másrészt mellőzik a becsület csorbítására alkalmasságot. A másodfokú bíróság hangsúlyozza, hogy önmagában az a körülmény, hogy a sérelmezett mondatok valamelyike esetlegesen nem fedi a valóságot, még nem eredményezi automatikusan a bűncselekmény megállapítását, mert a rágalmazás bűncselekmény megvalósulása szempontjából nem a tényállítás valóságtartalmának, hanem a becsület csorbítására alkalmasságának van jelentősége.

[37] A magánvádló fellebbezésében helyesen hivatkozott arra, hogy a vád tárgyává tett bejegyzés egészét is meg kell vizsgálni a szövegösszefüggés teljeskörű feltárása és helyes értelmezése érdekében. Ezzel kapcsolatban a harmadfokú bíróság annyiban egészíti ki a törvényszék ítéletét, hogy a magánvádló által leginkább sérelmezett részeknek a szöveggörnyezetben való vizsgálata elkerülhetetlen, mert a jogsértés elbírálásánál a kifejezéseket, tényállításokat nemcsak elszigetelten, egymástól függetlenül, hanem az adott szövegben is elemzeni kell.

[38] egyéb érdekelt magánvádló a fellebbezése indokolásában a vádlott bejegyzése kapcsán a „zagyvaság” és az „összezagyvált” szavakat használta, amely egyértelműen arra utal, hogy még neki, mint a témában jártas személynek is nehezen követhető az inkriminált

írás, amelyet a hosszadalmas eljárás során saját meglátásaival, következtetéseivel és az általa ismert tényadatokkal értelmezett. Ennek következtében a kifogásolt írást az egyéni megítélése, szubjektív értékítélete, érzékenysége alapján ítélte meg, illetve töltötte ki az értelmezést elősegítő tartalommal, ezzel szemben a másodfokú bíróság olyan objektív mércét alkalmazott, amelyet a szöveg teljes tartalmára kivetítve is a bűncselekmény hiánya állapítható meg.

[39] A harmadfokú bíróság kiemeli, hogy a társadalmi, így többek között az interneten zajló közösségi élet helyes és elvárt érintkezési formáinak kialakítása nem a büntetőjog feladata, ezért amennyiben valamely kinyilatkoztatásra a jelen büntetőeljárás tárgyát képező stílusban is kerül sor, nem vonhat maga után büntetőjogi következményeket. A büntetőjog ultima ratio jellege azt követeli meg, hogy egy sérelmesnek tartott megnyilatkozás esetében kizárólag a legkirívóbb, azaz a legvégső esetekben kell fellépni a büntetőjog eszközrendszerével, azonban jelen esetben a 2016. július 17-i bejegyzés vonatkozásában az okozott sérelem reparálására a büntetőjogi beavatkozás indokolatlan.

[40] A másodfokú bíróság tehát alappal állapította meg, hogy Terhelt1 vádlottnak a 2016. július 17-i Facebook-bejegyzése nem tényállásszerű, ezért – a Kúria fentebb rögzített szempontrendszerére tekintettel – a vizsgálatot már nem kellett kiterjeszteni arra a kérdésre, hogy fennállt-e a cselekmény jogellenességét kizáró körülmény, mert erre kizárólag valamennyi törvényi tényállási elem megvalósulása esetén kerülhetett volna sor.

[41] A magánvádlónak a fellebbezése indokolásában kifejtett jogi meggyőződése miatt az ítéltábla zárasként megjegyzi, hogy abban is maradéktalanul osztotta a törvényszék álláspontját, hogy a becsületsértés vétsége esetében a becsület csorbítására alkalmas minden olyan, mással szemben használt kifejezés, amely az emberi méltóságot sérti, ezért e bűncselekmény passzív alanya csak természetes személy lehet.

[42] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletét – a Be. 762. § (1) bekezdésére tekintettel – a Be. 620. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen a Be. 623. §-a alapján helybenhagyta.

[43] A harmadfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 617. §-a alapján alkalmazandó Be. 613. § (1) bekezdése értelmében, a Be. 782. § (4) bekezdése alapján rendelkezett.

[44] Az iratanyagból megállapítható, hogy a magánvádló az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 52. § (1) bekezdésének megfelelően a törvényszék ítélete elleni fellebbezés 10.000,- forintos illetékét megfizette, ezért a harmadfokú bíróság megállapította, hogy

Be. 782. § (4) bekezdése alapján – a Be. 145. § (1) bekezdés b) pontjára is tekintettel – az így felmerült 10.000,- forint bünygyi költséget egyéb érdekelt1 magánvádlo viseli.

[45] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 458. § (3) bekezdése zárja ki, melynek értelmében a harmadfokú bíróság ügydöntő határozata azon a napon emelkedik jogerőre, amikor azt meghozták.

Budapest, 2024. év február hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Patassy Bence s.k.
előadó bíró

Dr. Kováts Katalin s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 20.Bf.5076/2022/46. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 1.Bhar.251/2023/4. számú végzése által 2024. év február hó 8. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év február hó 8. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke